

پیش‌بینی تعلل‌ورزی تحصیلی بر اساس مؤلفه‌های خودتنظیمی هیجانی

هدیه قاسمی (کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه تبریز)

(نویسنده مسئول، ایمیل hedyeh_gasemi73@yahoo.com)

منصور بیرامی (استاد گروه روانشناسی دانشگاه تبریز)

شهرام واحدی (استاد گروه علوم تربیتی دانشگاه تبریز)

چکیده

یکی از مهم‌ترین متغیرها در تبیین علت تعلل‌ورزی، ناتوانی در تنظیم و کنترل هیجان است، به‌طوری که بسیاری از پژوهش‌ها، تعلل‌ورزی را نقص در خودتنظیمی یادگیرنده عنوان می‌کنند. در این راستا هدف پژوهش حاضر، پیش‌بینی تعلل‌ورزی تحصیلی بر اساس مؤلفه‌های خودتنظیمی هیجانی بود. این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی-همبستگی بود که به صورت میدانی انجام شد. نمونه پژوهش شامل ۳۲۲ دانشجوی دوره کارشناسی دانشگاه علوم پزشکی تبریز بود که به‌وسیله نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب گردیدند. اطلاعات این پژوهش از طریق پرسشنامه‌های تعلل‌ورزی تحصیلی سواری (۱۳۹۰) و خودتنظیمی هیجانی گراتز و روئمر (۲۰۰۴) به دست آمده است. به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه استفاده گردید. نتایج ضرایب همبستگی پیرسون نشان داد بین تعلل‌ورزی تحصیلی و مؤلفه‌های خودتنظیمی هیجانی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه حاکی از این بود که مؤلفه‌های خودتنظیمی هیجانی به طور معناداری قادر هستند تعلل‌ورزی تحصیلی دانشجویان را پیش‌بینی و تبیین کنند و از بین مؤلفه‌های خودتنظیمی هیجانی، مؤلفه دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجانی بیشترین سهم را در تبیین واریانس تعلل‌ورزی تحصیلی دانشجویان داشت.

کلید واژه‌ها: تعلل‌ورزی تحصیلی، خودتنظیمی هیجانی